

Întoarcerea lui Mihai

Dimitrie Bolintineanu

De la lungi războaie, Mihai cu mărire
Intră-n capitală cu a lui oștire.
El se urcă-n tronu-i mândru ocolit.
Cei ce au puterea astfel i-au vorbit:
- "Doamne! Focul arde în această țară.
Încă ieri cu ură mulți se răsculară.
Dar răzvrătitorii s-au întemnițat
Și prin zelul nostru țara a scăpat."
- "Voi zdrobi răscoala ce țara uraște;
Dar voi sparge încă pricina ce-o naște:
Dacă astă țară umblă-a se scula,
Este semn că n-aveți simpatia sa.
Lui Rodolf voi scris-ați că e răzvrătire,
Că ai noștri cată cu a lui unire.
Dacă cel ce-o cere e răsculător,
Țara mea, eu însumi sunt răzvrătitor...
Am învins păgânii, i-am gonit afară;
Dar a lor sămânță o găsesc în țară.
Ea-nconjoară tronul pentru a-l răci
De inima țării, apoi a-l lovi.
Neputând acuma tronul să lovească,
Ea îi urcă scara ca să îl mânjească.
Tronului nu-i pasă de loviri străine
Ca d-acea trădare ce s-ascunde-n sine.
Planta nu se teme de cei ce-o jignesc,
Ca de viermi ce-n sănu-i nasc ș-o veștejesc.
De aş ști că sceptrul se robește vouă
Și oricui să fie, eu l-aș rupe-n două!
Jugul celor barbari oare l-am spart eu,
Ca sub jugul vostru să-mi plec capul meu?
Prinșii fie liberi! Au cuvântu-mi dat.
Voi intrați în noaptea d-unde v-am luat!"